

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő:

Nagybölöni BAKÓ BALINT.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Negyed évre . . . 2 korona.
Egyes szám ára 16 filler.

Kereskedelmünk fejlesztése.

Hogy haszná vehető polgárai lehessünk a hazának, városoknak testületeknek, és egyeseknek, óriási küzdelmeket kell megvívunk. Mi is nehezebb, mint előre haladni, vagyis a létrának legalább is az első fokáig jutni, melyen tovább lehessen haladni.

Némelyek egész életükön keresztül a legnagyobb küzdelmek árán sem juthatnak odáig: viszont vannak oly megrögzött nyugodt természetűek, akik egyáltalán nem is törnek magokat azon, gondolva: úgy kényelmesebb, mint a közjóért harcolni.

Igy van ez a városokkal is. Egyik küzd, hogy haladhasson, a másik hamarosan fejlődik csaknem észrevétlenül. A harmadik a tespedés posványában marad, nincsenek uttorói, nem fejlesztik.

Pedig hány módja van a fejlesztésnek, csak foglalkoznunk kell vele. Városunk egyik igen lényeges fejlődési tere a kereskedelem lenne;

a kereskedelem felvirágzását pedig az által érhetnők el, ha gabona piacunk lenne.

Sárbogárd központ Vidéke nagy. Igar, Káloz, Sárszentmiklós, Sáregres, Sárkeresztúr, Sárosd, Czece és a puszták és tanyákról sok kisebb és nagyobb gazda szívesen ide hozza gabonáját, tudva, hogy itt sok gabonakereskedő van és egyúttal hozna csirkét, tojást, vajot, tejet, gyümölcsöt, krumplit, zöldséget stbít, ezeket mind tudná egy alkalommal értékesíteni. Elvégezve a gazda ügyes bajos dolgait, ez alkalommal bíróságánál, szolgabírói és adóhivatalánál, beszélve ügyvédjével és orvosával, benézve a fakarékpénztárba, a nagy és kis vendéglőkbe és bevásárlásait tenné a kereskedésekben.

Teljesítene bevezatalt, de ténne kivitelt is. Mindezek mellett fogyasztana, a város forgalmát növelné. A helypénz is több lenne, de természetesen ennek a bérlete is jóval nagyobb lenne.

Lehetővé lenne téve ez által a hivatalnokok, iparosok, kereskedők, szóval a nemtermelőknak szükségle-

teiket olcsóbban és első kézből szerezni be.

Téves azon érvelés, hogy a gabonakereskedők a helyszínén is fölkeresik a termelőket. Igen ám, de azok inkább nagy mennyiséget vesznek meg, de így a szegény embernek is tere nyílnék, hogy kisebb mennyiségű kukorica vagy árpája értékesíthessék.

Sok út és mód van egy város fejlesztésére, csak erős akarat kell. Hiszen ezen felhozott eszmé még csak pénzbe sem kerülne a városnak, sőt jövedelmezne.

Nem kell tehát elvenni a témát a felszínről, hisz azé a dicsőség, ki legtöbbet tesz a város érdekében.

Ha az eddig felhozottak megvalósulhatnának, városunk elhanyagoltságától oly magas nivóra emelkedne, hogy méltán el lehetne mondani, hogy: „Sárbogárd nem volt, hanem lesz.”

Bakó Balint.

T A R C Z A.

A bogárdi lány . . .

Bármily cifra a pesti nő,
Nem kell az én szívemnek ő.
Büszke, hiú, ámde silány,
Héj különb a bogárdi lány!

Sötét éj — vagy fényes napon
Szívem szavát ha hallgatom,
Vigan kezdem én, egyiránt,
Dicsérem a bogárdi lányt.

Arca hajnal; szeme csillag
Melyben az üdv tisztán csillog,
Liliomszál mind valahány,
Nincs szebb, mint a bogárdi lány.

Fény támad ott, hol megjelent,
Az erkölcsé szeplőtelen,
Becsületében sincs hiány,
Nincs jobb, mint a bogárdi lány.

Bár zúg a vész s távol a part
Jóban rosszban híven kitart,
A szíve nyílt, nem egy talány,
Nincs hübb, mint a bogárdi lány.

Azért éjjel, vagy szép napon,
Szívem szavát ha hallgatom,
Amíg sorsom hulláma hány,
Szerelmem a bogárdi lány.

Övé szívem, övé kezem,
Ha kimondom, nem vélekzem.
Testem, lelkem, mást nem kíván,
Gyere hozzám bogárdi lány.

Lóttó.

Hazasságom története.

Folytatás és vége.

Ehész, fáradt és szomjas voltam, tehát benyitottam. Beléptemkor a pénztár mellől egy óriási hústömeggel láttam fejemelkedni, a minék láttára elment étvágyam és rettenetes aggodalom fogott el.

Mísi — mondom magamban — itt elvesztél, az óriások barlangjába kerültél.

Aggodalmam nem esalt. Az óriás renegó léptekkel közeledett hozzám és időtlen szemével pislogva, valódi chinai kiejtéssel reám szolt: Csing csung csong? (Magyarul annyit jelent, mit parancsol.)

Chinézerül nem tudtam, de az óriást nem mertem megbántani és reszkelve hirtelen a következő választ adtam: Csingfu csüng. A mandarin eme szólamomra kitérte kis karjait és szívéhez ölelte mondá: Hisz te is magyar ember vagy. Isten hozott.

Rövid idő alatt megtudtam egész élet-történetet.

Fiatalabb korában díjbirkózó volt, de izmai elernyedtek és ekkor belépett a budapesti állatkertbe, ahol a nagybűteg Jónást a vizilovat helyettesítette.

Alakjával bevált, de intelligenciájával nem, mert fudvalevőleg Jónás igen okos állat. Felmondta neki a szolgálatot és kívándorolt Chinába, hol megnyitotta „Az örült mandarin”-hoz címzett vendéglőt.

Elettörténetének elbeszélése után azonnal szerződötett én bemutatott családjának, sőt a legnagyobb pártfogásába vett, midőni megtudta, hogy némi pár száz forint apai örökség is van nálam.

— Fjatal emter, hönöfje a mandarin — maga itt carrieri csimált és boldog emberré tesztem. Maga nálam pinget tesz és kap havonkint ötven forintot. De ezt nem kapja ki, hanem nálam for kosá mi, ez 30 forint, én mosatok magam, az 10 forint, az

Nemzeti ünnepünk.

Minden népek, sőt egyes törzsek is, dicsekedve emlegetik származásaikat. Mi magyarok büszkek vagyunk a magyar névre, büszkén emlegetjük magyar származásunkat s jaj volna ahnak, ki ezt tőlünk tagadni merné! Minden népnek, nemzetnek megvan a maga sajátos — mondjunk — szokása: úgy a viselet-, zene- és táncában, mint címere, jelvénye- s fohászában. Nekünk magyaroknak van egy szent fohászunk, a „Hymnus.“ Ennek hangjainál felemelkedünk üldöhelyünkről s kalaplevéve áhitattal hallgátjuk, vagy énekeljük azt. Van egy koronás címérünk, van egy szent jelvényünk a magyar nemzeti trikolór, melynek elől vitele mellett sok esatát vtvak őseink. A költő is azt mondja: Háromszintű nemzeti lobogó, mind a három-becsülettel ragyogó. Bátran megyünk utánna a esatába, fut az ellen, alig érünk nyomába. — Van ezenkívül nekünk magyaroknak egy máre. 15-ünk, (nem szólva ápril 11-ről) mely emlékeztet ama diéső napra, melyben nemzetünk újja született. De nem erről a nagy napról akarok elmélkedni; elmélkedni akarok én a magyarok egy régibb ünnepéről, első királyunk szent Istvánról. (aug. 20) illetve Szent-István méltó megünnepléséről. Hogy ki volt Szent-István s mit tett, ezt minden jóra való elemi iskolás tudja! Szt.-István napját XIV. Kelemen pápa 1771-ben Mária Terézia s több püspök folyamodására megengedte, hogy országos ünneppé nyilváníttasszék. A róm. kath. egyházban 1771 óta e nap Szt.-István első királyunk emlékének van szentelve s helyenként a lehető leg-

nagyobb fényvel ülik meg. Ezen ünnepet a magyar törvényhozás (Tisza Kálmán alatt) nemzeti ünnepé emelte. Eme napon általános munkaszünetet rendel. Nagyön helyesen! Ha van egy felekezeti jelleg nélküli címeünk, jelvényünk s fohászunk, kell, hogy legyen egy felekezeti jelleg nélküli nemzeti ünnepünk is! Nézzünk szét a szomszédos országokban, tartományokban, mindenütt találunk nemzeti ünnepet, ahol minden felekezet egy közös napon saját templomában halát ad az Istennek, hogy a sok küzdés és vihar után is él és uralkodik. Mi magyarok mit látunk nemzeti ünnepünkön (aug. 20-án)? Látjuk, hogy szüronyos esendörökcirkálják be a város utcáit s kühökeik, nehogy valaki e munkaszünetes napon mezei munkával foglalatkoskodjék! Ha ilyen találunk, (mint-hogy találunk is) nyöket felírják s megbüntetés végett átadják a hatóságoknak. Ugyan e napra el van rendelve, hogy a hivatalokon s középületeken a címeres zászlót kitűzni tartoznak! S mit láttunk ez elmúlt nemzeti ünnepünkön? Láttunk címeres zászlót a hivatalokon, két középületen s egy magán házon (Pohlén). De hiányzott a ref. és a kath. templomok tornyáról, sőt még a községháza zászló árbócáról is, csak a tetőn lengett a magyar nemzeti trikolór!

Bezzeg jött volna — mondjuk — egy Madarász, majd lengett volna még magán házakon is a trikolór. Pedig hát egy nemzetnek mégis csak nagyobb egy nemzeti ünnepe, mint — mondjuk — akár egy orsz. képviselő! De én ennek azt hiszem inkább a tudatlanság, mint a rossz akarat az oka. Mert a mi népünk

csak azt érti meg, amit a pap a templomban kilüldet, (ha ott van s nincs a Jaszínál), vagy a kisbíró ki-dobol! Sok ember azt mondja: ez nekem nem ünnepem, ünnepelje meg a pápista! Tévedsz atyám fia! Ezért kellene téged a templomban e nap jelentőségéről is, mint márt. 15-ről, felvilágosítani, mert ez minden magyar embernek széles e hazában felekezetnélküli nemzeti ünnepe.

En szerintem az volna a leg-helyesebb eljárás, ha már e nemzeti ünnepünk törvényhozás által el van rendelve, minden felekezet hirdetője ki saját templomában aug. 20-át megelőző ünnepen, hogy nemzeti ünnepünkön hálaadó ünnepi isteni tisztelőt fog tartatni. Akkor fellobo-goznak házaikat s így ünnepeles hangulat töltene el a sziveket s lel-kéket; így azután, ha a vallásban nem is, de egy nemzet ünneplésé-ben egy szív és lélek lennie. Egye-sülésben az erő! Ugy lesz nemze-tünk nagy, ha nyelvében él s ünne-pében egyesül!

Dixi.

HIREK.

— *Megyei bizottsági tag választás* f. hó 26-án ment végre, mely alkalommal új-ból megválasztatták megyei bizottsági tag-gokul: Heitay Jenő főszolgabíró, Huszar Dezső főszolgabíró (Adony) és Salamon Győző községi jegyző.

— *Ézüst lakodalom.* Sebestyén Ferencz cecei községi bíró f. hó 25-én ülte meg ezüst lakodalmat. Isten él-tesse még sokáig, hogy a hazának és községének tovább is szolgálato-kat tehessen.

— *A pálinka áldozata.* A váro-sunkkal határos Hatván pusztán f. hó 27-én

én családomban fog szórakozni, az 15 frt. Tehát mindössze még 5 forintot fizet rá, a mi nem sok.

Megegyeztünk, elvégre tönkre csak egy-szer mehet az ember. A régi világban az óriások egyszerre nyelték el az embert. De haj! a civilizáció Chinába is bejutott és részletekben kapják be az áldozatot.

Megkezdődött a „boldoggá tévés.“

Kaptam egy kis szobát és kosztot az örült mandarinától. A szobában aludni is tudtam volna, ha nincs egy, sögornője, ki késő estig és korán reggel a következő szép éne-kével fel nem vert volna:

Afriкаи zöld erdő

Nagyon szép az esernyő

Csingfu, csingfu, csing csing csöng

Szép növény a Kankalin

Jó állat a Mandarin

Csingfu, csingfu, csing, csing, csöng

Az ételeket a kis mandarinok hőták be, de az élvezhető részét megették. Nekem csak a többi maradt. A reggélből a kenyér, (a kávéét eltüntették) az ebédből szintén a kenyér (a többi elfogyasztották) a vacsorából csak a fogpiszkáló. De nem is csodálkoztam rajta. Egy ebéd alkalmával hallottam a mandarint felsőhajtani: Istenem,

menyi szatimil kell megenni, hogy a gyer-eknek a bőrével jól lakjanak.

Inpét is megakarlam szokni, de nem sikerült. Épen esőmagoltam, midőn az „af-riкаи zöld erdő“ bájos énekesnője berontott szobámba és karjaimba dörve faldokolva re-begé: Végünk van, a mandarin megtudta, hogy az esernyőről énekeltem a szobája előtt. Ezt nagyon bizalmas dolognak találja és ő nem tűr botrányt.

Hallott havány lettem és hirtelen egy szekrénybe bugtam, mert hallottam az óriás lépteit.

Benyitott „Emberhust“ erdek“ ordítá és évvel néhaay bizalm szót sutlogva a há-énekesnővel, egyenesen felém jött és fülem-nél fogva húzott ki a szekrényből.

— Hah te féreg, te kígyó, kit szive-men tápláltalak, így hintesz konkolyt egy szolid család tiszta buzájába?

— Irgalom — ordíték én is, én önagy-sága kezét akartam megkérni, de nem mer-fem, mert féltém, hogy nem szeret.

— Oh te viziló, monda a csalogány és vállaimra borulva, ráncigálni kezdte füleimet.

— Áldásom rátok, — szuszogta a män-darin.

Sorsom belett pecsételve.

Megnyitottam a „Kévesbbé örült man-darin“-hoz címzett kis vendéglőt, és behur-cólkodtam.

Hozományom állott:

Egy darab vas súlyzóból

Egy kopász nyaku tyukból küllekában,

Egy csernyéből vastag nyellal

És a mandarin áldásából.

Családi életem azonban bo-dog volt. Eljegyzésem napjának évfordulóján életem violája a következő párbeszédet folytatta velem:

— Öreg, ma kimegyünk az állatkertbe.

— Miért szivem?

— Ma egy éve, hogy vizilónak nevez-telek téged, most bocsánatot akarok kérni attól a jó és okos állattól!

Caesar.

Cabaret.

reggel 8-9 óra között borzalmas szorencsélenség történt egy Maties Gábor nevű 29 éves tarmacsi (Zala m.) illetőségű munkásemberrel, ki egy kissé bepálinkázott állapotban a szecska vagó gépnél mint etető foglalkozkodott. E foglalkozása közben sem feledkezett meg azonban Maties az általa naponkint tulmenyiségeben élvezett pálinkáról, aminek azután az lett a következménye, hogy a gép két fogaskereke magával rántotta a szerencsétlen Maties balkezét és a kar alsó részének felét, amíg a gépet, amely loeróval volt hajtván megállíthaták, a gépben lévő anyaggal együtt apróra vágta. A sárga vészvilágítása miatt szerencsétlenül volt Maties kezét bekötözve a szecskehérvári Szt. György kórházba szállították. Felesége és 3 kis gyermeke kenyérfőző nélkül maradt.

Mezöhe a gyermeket. Zambó Erzsébet fiatal és szép hajdon volt, egyike Alap község legszebb lányainak, aki Katona Ferencz — a még elegendő fiatal házasságot ugyanottani lakosnak igen megtetszett. Több szerelmi találkoztak — egymással s bensőbb viszonyt viszony fejlődött ki közöttük. E szerelmi viszony eredménye az lett, hogy a gölyös házasságot a Zambó Erzsébetek házára. A leány azonban tovább is leány akarván megadni, gyermekeként világra hozta, megölt s eladta. A Katona Ferencz felesége előtt azonban ez nem maradt titok, s megtudta az eseményt s feljelentést tett érrol a csendőrségnek, melynek következtéskepen Zambó Erzsébet ellen a bűnvizsgálat folyamatba tetetett.

A sárviz hajózatoló létele. A Budapesti Hírlap szerint a sárviz csatornát hajózatolva akarják tenni.

Tűz. Augustus 22-én, Sarbogardon az Anarassy-úton Szabó Gyula lakarekpenzlári könyvele haza fegett. A tűz a keménytől keletkezett és szerencsére nappal előtt ki s így a tűzoltóknak a helybeli lakosság segítségével sikerült a tűznek elterjedése más épületekre megakadályozni.

Beiratások. A helybeli ev. ref. templom. és izr. elemi iskolában a beiratások szeptember 2-án veszik kezdetüket.

Elevenen citemve. Dunapenteleléröl írja tudósítónk, hogy Bingyi Katalin odavaio illetőségű 19 éves leány egy egészséges fiú gyermeknek adott eszt. Hogy leányasága szegényeiből megszabaduljon, az aratlan kis csecsemőt spafgyavarral megfőztette és az udvaronon lévő fa tővehen eladta. Ejjel azonban a holttestet a fa ágai között, felve a kutyákkalapírásatol, és a pincében rejtette el. A csendőrség tudomást szerzett a dologról, a rozsz utra tért leányt letartóztatva Lettet becsmerete.

Szerencsétlenül járt pu. Mint hatvani tudósítónk írja, Almos István dolmánykérész fia több jatszotarsával a pusztalegyeszeeska vagóhoz mentek s kettő hajótta a szecska vagót, Minők pedig ekkor. Etetés közben a gép kezét is elögte s negy ujját lemetszelle.

Szállások. Alsószentivanyi levelezőnk írja, hogy az ottani kórházban napok óta bizonyos időben szeloni alakok ködötállást visznek véghez, úgy, hogy még a kereső esendőröket is a szürni hulló közpör agyon dobással fenyegeti. A csendőrök is kutatás közben többször találva lettek. A babonás nép csakugyan szellemeket hisz, ha a csendőrség ki nem nyomozza a jó madarakat.

Hatal a szekér kerekkel alatt. Gróf Ziehy Nándor ur pusztalanesi gazdaságában szolgáló Paudies béresnek 9 éves fia tegnap az aratórészt Sarszentmiklósrá hozta. A szekéren ülő béresfin alatt egy zsák megcsuszamlott, minék következtésben a fia a szekér alá került. A kerekék a derekán átmentek és 2 órai kintolás után meghalt.

Lap- és kiadótulajdonos: Spitzer Jakab.

Vajudtak az egerek s ime csaknem hegyet szűltek. A sarbogardi falatság összebujt s az izr. nögyelet vedő palatija mögé húzódyva egy sikerültnek mondható Cabaret estélyt rendezett. Az előadást Aipern Helecke, Deutsch Erzsike és Frank Irenke sikerült harmasa nyitotta meg, ezután Reisz Erzsike szavalta Abrányinak „A kis szőlyard” című költeményét. Az elfogodottságot, mely kezdetben erőt velt rajta, csakhamar leküzdötte, s a mély érzéssel előadott szavakat a közönség nagy tapsal jutalmazta. Freud Irma-ska zongorajateka tanulaira ragadta a hallgatóságot, az a paratlan technika, amely mindkét előadott darabot jellemezte, valóban csodálatlanított, s a hallgatósagnak nem mindennapi művészi élvezetet nyújtott. Nagy hajast ért el Farkas Imrenek „A vengéigany” című melodramája, melyet Verie Jajos adótt elő. Reisz Erzsike zongorakísérelle mellett. A szavakat Veriesnek tehetségéről és ügyességéről tett tanúságot. Ezután Amigo Sándor enekett Webernek Luryantit C. operájából. A gyönyörű, esence tenger hang, mely Amigot az operai pályára igazdestinálta, felhíneselte a publikum figyelmét s az egész terem tombolt a lelkesedéstől s újból Amigot aára hallani, a ki jadasul meg egy neppal egy kutyát elveket. Amigo eneketéz elto volt a zongorabesepet is, melyet Freud Irma-ska szo galtatott. Hartmann Jajos gy teljes közl mondott el egy monológ, s utána pedig Freud Irma-ska szavalta Abt nyinak a „Vander madar” e. költeményét. Szinte hihetetlen, hogy e csöpp kis lány e teren is oly kiválóat produkált, s a hallgatóság igen sokszor hívta a lámpák elé. Végül egy I. fevo asos vigjáték került színpadra, melyben a közönség Braun Irenke ézinpádra termeltésig esodalt.

Az előadást igen követte s a hangulat elég vidám volt. Bár a táncdők kedvet a cigány dalok egykoron költötte, midőn a Sándor pártas vezése alatt be-bevontulak a szomszéd terente s húzták a tülebe egyegy jókedvű minatonak, akiről tudtak, hogy a sors különböző kegye folytat a nilerek közl koronákat is eseregthet a zsebében: Az első pillanatban fenetellennek tartottam, hogy en irak kritikát az est féloiyasáról, hogy volnek én erre képes elfogultság nélkül, akkor éppen nekem jutott a rendezés terhes feladata.

No de az azt hiszem, egy művészi előadás kritikáját úgy is csak a szándíval vezetéken s valamennyi közreműködő dícsérettel érdemel, ha ma-eri nem a darads gort, melyet a jöteknységig eára való tekintettel, senki nem kineit. Egyedül a nögyelet, melynek zsebe dagadt az előadás után, nem volt képes ezi beiatni, s nem hiszem, hogy volna a szereplők között egy, aki azzal dícsékedhetnék, hogy buzgalommal a nögyelet dícsőkege részéről köszönetben volt része. Általános a panaszs, hogy a pénztárnai a publikumot zsarolták s örühtet, akinek a jegy árának kétszeres lenetésével sikerült a terembe punia. Mindenestbe dícsérendő, ha az előkegés ennyire szaven velt az egyet érdeket, de hogy pu egy szerény vázolatok közt elő hataldambertől egy 20 bíléges műsor-lapért erőszakkal 1. soronul akarjanak bevasalni, ez talan mégis egy kicsit sok.

Nagyságos elköszög! A publikum dícsőzettségének is megvan a maga határa, különösen, ha a butyóit jövedelemmel úgy bánnak, mint a gazdriknak ebek. Hiszen a felléltetésokról még csak jegyzeteket sem vezettek.

Kellemen tiszó.

KARCZOLATOK.

A mama bosszusága.

A piszteleles ur látogatja meg egykori

tanulótársát és kenyeres pajtlását — a jó Rektor urat.

Mondani sem kell, mennyire örvendett ez utóbbi, amikor egykori kamarását szerény hájlekában vendégül látóvőzölte.

A rektorre asszony is osztózní akarván ferje örömeben, legnagyobb, de egyuttal legjobban tojó tyukját áldozta fel a vendég „Ur” asztalára s ekképen kínálja meg szivesen látott vendégüket!

Parancsoljon tiszteletes uram, az ön tiszteletére a legszebb kappanomal sültöttem meg vacsorára

Igen am, — szólat meg a sarokból a rektor us kis Zoltánkaja — azt, aki legjobban tojik.

Ahol már magyarosítanak!

Messze, ott fenn a hegyek között a múlt jöban egy választást nozem végig. A megválasztottak egyenmelyike ismeretlen is élettem.

A választás eredményét az elnök a mint kímélgette, sógorom valósággal lázban égve áll fel ülőhelyéről:

Hat ez mégis borzasztó, még a halála után is megválasztják!

Hiszen eddig is o viselte e tisztet, évtinkkel ha ellentéte jövőünk is, megkell ot választanunk, — ada meg a választ a másik sógor.

Igazad van Sándor, gratulalok. Látni: hogy már ti is magyarosítottok.

Hogyan?

Hat úgy, hogy ez Sarbogardon is így megy, már pedig ott igazan tisztá magyar még az ur Isten is.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Nemnek, Sarbogard. Tüalmányok és a kísérteiek e közlményét közöljük.

B. Zs. Nagybánya. Ünvozelet küld a szerkesztő.

394 szám.

1907. végül

Arveresi hirdetmény

Amintott bírósi végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kassai kir. járásbíroságnak 1907. évi 6995 számú végzése következtében Kohn testvérek javára Kaczenbach Gus-tav, ellen 8 kor. 04 fillér s jár. erejeig 0907. évi július hó 10-én fogana-fosított kielégítési végrehajtás tárgyú le- és írtékielgat es 2392 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bolti árak, nyilvános arveresen eladtnak.

Mely arverésnek a sarbogardi kir. járásbírosag 1907-ik évi V. 187/3 számú végzése folyt a 8 kor. 04 fillér tokekövetelés, és eddig-összesen 47 kor. 82 fillérben bíröltag mar. üzga apított költségek erejéig Czecen, adós üzletben leendő megtartására 907. évi szeptember hó 7. napjának délutáni 1/2 órajá eljáridőül kítuzetik és ahhoz a renni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hiválnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbb ígérőnek szakség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le. a felülvizsgálatok és azokra kielégítési jogot nyertek kómu ezen arverés az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Sarbogardon, 1907. évi augusztus hó 24. napján

Bako János
kir. bír. végrehajtó.

Jó hazból fiu tanoneznak
felvétetik

Tatay Benő

sütődéjében

SARBOGÁRDON.

Tanonez kerestetik azon-
nali belépésre

Róth Kálmán

bádogos-mesternel

Sárbogárdon.

Sárbogárdon,

az asztalos utcában egy
négy szobás lakás mellék-
épületekkel Szentmihály
naptól bérbe adó, esetleg
örök aron eladó.

Bővebb felvilágosítást a
kiadóhivatal nyújt.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű
közönség becses tudomására hozni:
hogy helyben a Piacz-terem. (Felker
Lajos féle házban) egy a mai kor
igényeinek teljesen megfelelő

mosó- és vasaló intézetet
nyitottam.

Sok évi tevékenységem a fő-
városban feljogosít arra, hogy a
n. é. közönség minden igényeinek
teljesen megfeleljek.

Elvállalok mindennemű férfi
és női ruha foltok tisztítását és
vasalását.

Becsés megbízásaikat kérve,
maradok kiváló tisztelettel

Czibula Jánosné

mosó-intézet tulajdonos.

1-2

Névjegyeket, eljegyzési és la-
kodalmi értesítéseket a leg-
újabb divatu papirokon csinos
és izléses kivitelben készit
Spitzer Jakab könyvnyomdája
Sárbogárdon.

A kiadóhivatal ezennel köz-
hírré teszi, hogy ingatlan
árverési hirdetményeket 7
koronáért, ingókat pedig 6
koronáért közöl.

Hirdetmény.

A Sárbogárd-Tinódi közbirtokosság tulajdonát képező
Sárbogárdi nagyvendéglő épület, összes melléképületeivel az
1908. évi április hó 24-ik napjától 1914. évi április hó 24-ik
napjáig terjedő hat évre bérbe fog adatni.

Felhívom a bérleti szándékozókat, hogy zárt ajánlatai-
kat, melyben az egy évi bérösszeg számokkal és betűkkel ki-
teendő, alulírott közbirtokossági gondnokhoz **folyo e j szept-**
tember 20. napjaig annál is inkább adják be, mert a ké-
sőbb érkezők figyelembe vétetelni nem fognak.

Az ajánlatokkal egyidejűleg 400 K az az Négyszáz kö-
rona bánatpénz teendő le. Halász Károly közbirtokossági pénz-
tárnok ur kezeihez.

A bérleti feltételek alulírott gondnoknál megtekinthetők.

A közbirtokosság fenntartja magának a jogot, hogy a
beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott összegre
szabadon választhat.

Tájékoztatásul megjegyzem, hogy a jelenlegi bér 2610 K.
Sárbogárdon, 1907. július hó 31-

Balassa Gyula

közbirtokossági gondnok.